PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

REVISTA MULTIMEDIA

ABC
Barcelona

PAÍS: España
PÁGINAS: 55
TARIFA: 851 €
ÁREA: 182 CM² - 20%

FRECUENCIA: Diario
O.J.D.: 3927
E.G.M.: 11000
SECCIÓN: CULTURA

14 Enero, 2015

Mejora en la gestión

El Orfeó Català pone al día sus estatutos y se moderniza

P. M.-H. BARCELONA

El Orfeó Català se renueva por dentro. Así se anunció ayer en rueda de prensa, cuando la presidenta de la entidad, Mariona Carulla, daba a conocer las propuestas de modificación de los estatutos de la Asociación que se presentarán a los socios para su aprobación el próximo 10 de febrero. Ello supondrá, según se informó, una mejora en la gestión del Orfeó, e incluye todos los cambios que los socios enviaron hasta el pasado 2 de enero a la comisión encargada de desarrollar esos cambios. Joan Oller, director del Palau, apuntó que una veintena de socios se puso en contacto con dicha comisión para aportar ideas y puntos de vista.

«La idea es poder acceder a una gestión más moderna, incluyendo el lenguaje que se utilizaba en los estatutos», aclaró Mariona Carulla, «incluyendo propuestas que son fruto de la experiencia de la junta en estos años de gestión, después de los dramáticos sucesos vividos». Con algo más de 1.950 socios, el Orfeó Català es una de las entidades más representativas del tejido asociativo de la ciudad, cuyos estatutos fueron modificados por última vez en 2010: «Entonces se arregló el tema de las elecciones, ya que no había nada escrito sobre este tipo de procesos», según explicó Alex Robles, vicepresidente de la actual junta directiva del Orfeó.

Estabilidad electoral

Las modificaciones propuestas ponen de lleno a la institución en el siglo XXI. Robles subrayó que lo que se pretende es «mejorar y modernizar la gestión, incluso con una importante mejora en el contenido lingüístico, que se había quedado muy desfasado en el tiempo. Pretendemos modernizar el proceso y la participación en la Asamblea y en las elecciones del Orfeó apostando, por ejemplo, por el voto electrónico». También se pretende garantizar una mejor estabilidad electoral (los cargos de la junta serán elegidos por cuatro años); optimizar el funcionamiento de la organización; dotar a los estatutos de más claridad eliminando ambigüedades y aclarando y reforzando las atribuciones de la junta para iniciar acciones legales ante la justicia. Las modificaciones se presentarán a los socios en una asamblea extraordinaria que se realizará el 10 de febrero, necesitándose para su aprobación 2/3 del total de los votos que se emitan, ya sea de los asistentes como de los votos delegados.

ara

PAÍS: España
PÁGINAS: 32
TARIFA: 403 €
ÁREA: 84 CM² - 10%

FRECUENCIA: Diario
O.J.D.: 13060
E.G.M.: 132000
SECCIÓN: CULTURA

14 Enero, 2015

L'Orfeó Català vol modificar els estatuts per ser "més àgil i modern"

La junta directiva de l'Associació Orfeó Català va presentar ahir una proposta de modificació dels estatuts que busca "modernitzar i agilitar" el seu funcionament, segons la seva presidenta, Mariona Carulla. Les modificacions seran efectives si les aprova l'assemblea extraordinària de socis del 10 de febrer. Per garantir l'estabilitat, la junta proposa que els càrrecs tinguin quatre anys de durada en comptes de les rotacions anteriors, i que la limitació de renovació de mandats no sigui aplicable en el cas que un càrrec de la junta vulgui optar a la presidència.

EL PAÍS
EL PERIÓDICO GLOBAL EN ESPAÑOL

PAÍS: España
PÁGINAS: 37
TARIFA: 31624 €
ÁREA: 757 CM² - 67%

FRECUENCIA: Diario
O.J.D.: 202165
E.G.M.: 1612000
SECCIÓN: CULTURA

14 Enero, 2015

El pianista francés Pierre-Laurent Aimard, en Madrid. / SAMUEL SÁNCHEZ

PIERRE-LAURENT AIMARD Pianista

"La educación en las artes en Occidente es un desastre"

MIGUEL PÉREZ MARTÍN
Madrid

El pianista francés Pierre-Laurent Aimard (Lyon, 1957) vuelve a la carga con su personal y sabia visión de uno de los padres de la música. Seis años separan este disco, que recoge el primer libro de *El clave bien temperado*, de Bach, de su anterior regreso a la música antigua con su grabación de *El arte de la fuga*. En esta ocasión, ha creído necesario tomarse un tiempo sabático para afrontar como merece esa pieza fundamental del repertorio para tecla. Mañana, jueves, presentará sus resultados con un concierto en el Palau de la Música de Barcelona, tras su paso por Madrid (ayer), San Sebastián y Oviedo.

Aimard considera tanto *El arte de la fuga* como *El clave bien temperado* "dos piezas muy diferentes, dos monumentos opuestos". Curtido en el Conservatorio de París y con una relación directa con Ligeti, buena parte de cuya obra ha interpretado, el pianista retoma los recuerdos de su juventud con esta colección de 24 preludios y 24 fugas de "uno de los compositores más difíciles de interpretar, por la riqueza que encierra". "Si quieres dar una respuesta a la diversidad y la profundidad que propone Bach, debes tener una serie de experiencias previas que te ayuden a ello", subraya.

"Siempre he tocado música antigua y actual; es la manera en que he sido educado, la forma en la que comencé a dar conciertos y la manera en la que siempre he planeado mi vida. Me atrae lo nuevo, pero siempre sin dejar de lado lo que construye la tradición. No soy un especialista en la música actual que vuelve atrás en la historia, sino que continúo con mi intención de extender mi campo de visión y expandir los territorios que he ido descubriendo a lo largo de mi vida", añade.

De vuelta a Bach, Aimard expresa su sorpresa "una y otra vez por su creatividad". "Es capaz de hacer una pieza de tanta fuerza y tanta inspiración que esos 24 preludios son un abanico muy variado". Por ello, dejó de dar conciertos, para afrontar esta grabación y poder estudiar detenidamente y sin prisas cada una de las piezas que componen el libro, estudiando cuando le apetecía estudiar y dedicando mucho tiempo a la investigación: "Estudiar sin la necesidad de tener que coger un avión o un tren para dar un concierto".

Ese tiempo de reflexión se lo tomó en un centro de estudios avanzados de Berlín en el que se recluyó junto a 50 especialistas de todas las disciplinas, conviviendo juntos. "Había grandes expertos en biología, sociología, escritores, historiadores; vivíamos todos juntos y compartíamos nuestros descubrimientos cada día con los demás, lo que fue una experiencia muy enriquecedora", recalca.

"Cuando decidí tocar a Bach en un instrumento como el piano moderno, había que adaptar esta música a la realidad del instrumento. El piano tiene una serie de cualidades que puede brindar. Glenn Gould encontró una verdad en esta música que es increíblemente diferente de lo que se había hecho hasta ese momento", opina.

Aunque ha probado todas las épocas, Aimard ha dedicado buena parte de su vida al repertorio contemporáneo —trabaja ahora en una web para abordar el universo de Ligeti con tintes divulgativos—. Y es consciente de las dificultades de la música actual para calar en el público: "A la sociedad le cuesta trabajo incorporar lo nuevo; pasa con el pensamiento y con la ciencia. Hacen falta un par de generaciones para asimilar esos descubrimientos. Liszt decía en su libro sobre Chopin que el polaco era un gran revolucionario, pero que no mucha gente entendía su obra. Sin embargo, una generación después, desde el ámbito académico, comenzaría un movimiento de comprensión y asimilación de su legado. Los estudios de Ligeti, que se compusieron en los ochenta, se están llevando ahora a concursos y los jóvenes pianistas los están interpretando en los conservatorios".

> El músico lleva a Madrid y Barcelona su interpretación genial de Bach

> "Me atrae lo nuevo, pero siempre sin dejar de lado la tradición"

Para esa asimilación resulta fundamental la educación musical, no solo de los niños, sino de toda la sociedad. "Lo que pasa en Occidente es un desastre en cuanto a la educación en las artes. Y estamos viendo los buenos resultados de otros países que han invertido en educación musical", considera. "Es el caso de Finlandia, un pequeño país que está dando una gran generación de músicos; o Japón, el lugar que ahora tiene un abanico de conciertos de extraordinaria calidad y un público fenomenal que ama la música, fruto de una buena educación cultural, como en su día tuvo Hungría, que dio una importante generación de grandes músicos", concluye.

EL PUNT AVUI+ COMARQUES GIRONINES

PAÍS: España
PÁGINAS: 47
TARIFA: 3922 €
ÁREA: 858 CM² - 80%

FRECUENCIA: Diario
O.J.D.: 10253
E.G.M.: 83000
SECCIÓN: CATALUNYA

14 Enero, 2015

Catalunya
L'hotel del Palau, a la taula del Suprem

L'hotel del Palau, a la taula del Suprem

ACUSACIONS El fiscal i els advocats del Palau de la Música i dels veïns volen que es repeteixi la sentència i es condemni els caps d'Urbanisme de Barcelona **DEFENSES** Els lletrats de Millet i Montull en demanen l'absolució

Mayte Piulachs
BARCELONA

La sentència de l'Audiència de Barcelona del cas del fallit hotel del Palau de la Música, dictada el maig passat, no va agradar a la majoria de les parts personades. El Tribunal Suprem (TS) fa dies que té sobre la taula els recursos presentats per les acusacions i les defenses de Fèlix Millet i de Jordi Montull, els únics condemnats a un any de presó i a pagar una multa de 3,6 milions i 900.000 euros, respectivament, per tràfic d'influències.

El TS no ha de trigar gaires mesos a pronunciar-se, i els advocats esperen la seva resolució per aquesta primavera. Això sí, l'alt tribunal no pot condemnar cap persona que hagi estat absolta, i només pot ordenar, en aquest cas a l'Audiència de Barcelona, que dicti una nova resolució, valorant documents omesos. Per això, el fiscal del Suprem ha sol·licitat al tribunal que faci repetir la sentència, perquè la secció cinquena "no va valorar tota la prova documental practicada".

En concret, el fiscal demana que es valori el full de ruta –escrit per l'arquitecte Carles Díaz, absolt– suposadament acordat entre l'extinent d'alcalde de Barcelona i excap a la Generalitat, Ramon García-Bragado, i els lladres confessos del Palau per amagar el primer conveni, signat amb el conseller d'Economia, Antoni Castells, que xifrava l'operació de l'hotel en 15 milions. A més, s'hi precisava que el promotor havia de pagar 5 milions a la Generalitat per la compensació de la permuta del solar del carrer Ciutat, i al Palau, 3,6 milions com a promotor de la venda de l'edifici del carrer Sant Pere Més Alt. L'objectiu: difondre que era una operació 100% d'interès públic.

Per la fiscalia, si es valora aquest document, el director jurídic municipal, Enric Lambies, hauria de ser condemnat per falsedat documental. I és que en la sentència, l'Audiència va certificar que Lambies sabia que Olivia Hotels, de Manuel Valderrama, era el titular de les finques i no pas el Palau de la Música, però no el va castigar adduint que la normativa no estava en vigor.

Per la seva part, l'acusació popular dels veïns del nucli antic també demanen la condemna de l'antiga cúpula d'Urbanisme de Barcelona per prevaricació i falsedat documental. Millet i Montull van ser condemnats per delictes de tràfic d'influències, i l'acusació exercida pel Palau vol que se'ls condemni per apropiació indeguda i que paguin a la institució els prop de 900.000 euros que van cobrar de Valderrama. L'Audiència va denegar-los-hi perquè "era una especulació".

Finalment, Millet i Montull demanen la seva absolució. Per la seva banda, l'advocat de Montull, exposa en el recurs que "s'han vulnerat el principi acusatori i el dret de defensa perquè les acusacions no van especificar sobre quin funcionari Millet i Montull van exercir les influències", mentre que sí que es concreta en la sentència: "Van fer de forma més intensa aquesta influència i la van fer prevaldre sobre Massaguer, García-Bragado i Itziar González." ■

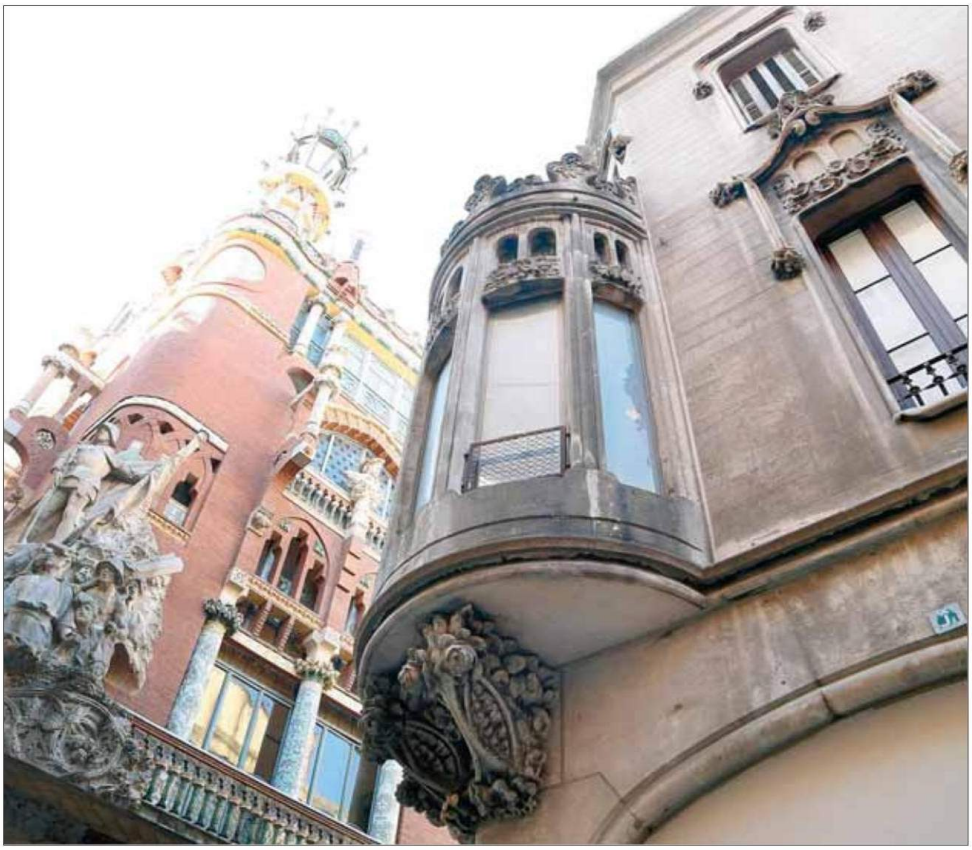
Balconada de l'edifici al carrer Sant Pere Més Alt, davant el Palau de la Música, on es volia fer l'hotel ■ ANDREU PUIG

Valderrama, empipat

L'Audiència va considerar provat que Manuel Valderrama havia pagat 895.000 euros a Fèlix Millet i Jordi Montull perquè Olivia Hotels fos l'adjudicatària de construir l'hotel del Palau de la Música. En el judici, ell va negar que aquelles anades al banc per treure diners, el desembre del 2006, fossin per pagar Millet.

L'empresari, força empipat amb la sentència, va comunicar a l'Audiència que volia presentar-hi un recurs, i li van respondre que no ho podia fer perquè era testimoni. El que està pendent és que un jutjat investigui Valderrama per fals testimoni, tal com van demanar els veïns i va recollir la resolució.

Les xifres

4

absolts: l'arquitecte Carles Díaz, l'extinent d'alcalde Ramon García-Bragado, i Ramon Massaguer i Enric Lambies.

2

condemnats, Fèlix Millet i Jordi Montull, a un any de presó i a pagar una multa de 3,6 milions i 900.000 euros.

EL PUNT AVUI+ COMARQUES GIRONINES

PAÍS: España
PÁGINAS: 29
TARIFA: 1470 €
ÁREA: 321 CM² - 30%

FRECUENCIA: Diario
O.J.D.: 10253
E.G.M.: 83000
SECCIÓN: CULTURA

14 Enero, 2015

La junta directiva de l'Orfeó Català proposa un canvi dels estatuts per agilitar-ne la gestió i "garantir la pluralitat i governabilitat"

Modernitzar el Palau

Redacció
BARCELONA

L'Orfeó Català, propietari del Palau de la Música, va presentar ahir una proposta de modificació dels estatuts per "modernitzar i agilitar" el seu funcionament i garantir "la pluralitat i la governabilitat". Així ho va manifestar la seva presidenta, Mariona Carulla, en la presentació de les propostes de la comissió d'estatuts. Carulla va recalcar que cal adaptar el reglament "als nous temps".

Àlex Robles, vicepresident de l'Orfeó, va destacar entre les propostes que els càrrecs de la junta directiva siguin de 4 anys, en comptes de les rotacions actuals, i que es reforcin les atribucions de la junta per iniciar accions legals, una conseqüència del cas Millet. Els gairebé 2.000 socis de l'Orfeó votaran els canvis el 10 de febrer en una assemblea extraordinària. Caldrà que dos terços dels vots d'assistents i delegats siguin favorables a la proposta, aprovada el 8 de gener per la junta directiva. Les modificacions sorgeixen de l'"experiència" dels quatre anys de govern i els dos embats electorals recents. Una trentena de socis han fet suggeriments a la proposta en un procés participatiu previ.

Mariona Carulla i Àlex Robles, presidenta i vicepresident de l'Associació Orfeó Català ■ ACN

Segons Mariona Carulla, altres objectius d'aquests canvis són millorar el procés i la participació dels socis en assemblees i eleccions de l'Orfeó, garantir estabilitat, optimitzar el seu funcionament i eliminar els aspectes més ambigus dels antics estatuts. Entre els canvis proposats hi ha establir una jornada electoral per escollir junta directiva; obrir la porta a un sistema de vot electrònic; permetre delegar el vot només amb la fotocòpia del DNI –i no una certificació notarial–, i fer que cada candidatura hagi de ser avalada per la firma d'almenys 100 socis. ■

EL 9 ESPORTIU DE CATALUNYA

PAÍS: España
PÁGINAS: 32
TARIFA: 220 €
ÁREA: 80 CM² - 10%

FRECUENCIA: Diario
O.J.D.:
E.G.M.:
SECCIÓN: SOCIETAT

14 Enero, 2015

JUDICIAL

L'hotel del Palau de Barcelona, a la taula del Suprem

El Tribunal Suprem fa dies que té sobre la taula els recursos de les acusacions i les defenses de Fèlix Millet i de Jordi Montull, els únics condemnats a un any de presó i a pagar 3,6 milions i 900.000 euros, respectivament, per tràfic d'influències en el cas del fallit hotel del Palau de la Música. El fiscal i els advocats del Palau de la Música i dels veïns volen que es condemni els caps d'Urbanisme de Barcelona i els lletrats dels condemnats, l'absolució. ■ M.P.

Expansión CATALUNYA

PAÍS: España
PÁGINAS: 1,6
TARIFA: 2105 €
ÁREA: 536 CM² - 50%

FRECUENCIA: Lunes a sábados
O.J.D.: 7535
E.G.M.: 24000
SECCIÓN: CATALUNYA

14 Enero, 2015

A votación la reforma de los estatutos del Palau

La Associació Orfeó Català sigue intentando cambiar sus estatutos. La entidad vinculada a la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana (OC-PMC) celebrará una junta extraordinaria el 10 de febrero para someter a votación de sus 1.903 socios una propuesta de reforma de las normas. **P6**

Expansión CATALUNYA

PAÍS: España
PÁGINAS: 1,6
TARIFA: 2105 €
ÁREA: 536 CM² - 50%

FRECUENCIA: Lunes a sábados
O.J.D.: 7535
E.G.M.: 24000
SECCIÓN: CATALUNYA

14 Enero, 2015

El Palau de la Música busca la reforma de los estatutos

JUNTA EXTRAORDINARIA/ Nueva votación tras el intento fallido de marzo de 2014.

Elena Ramón.

Esta es la primera medida que ha impulsado Mariona Carulla tras ser reelegida presidenta.

Tina Díaz. Barcelona

Tercera votación en menos de un año en el Palau de la Música. La Associació Orfeó Català someterá a la elección de los socios la reforma de los estatutos por segunda vez en once meses. En paralelo, el pasado julio se celebraron las elecciones a la presidencia del organismo, que ganó Mariona Carulla.

La entidad vinculada a la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana (OCPMC) ya celebró el pasado marzo una votación pero la junta de Carulla no logró el apoyo suficiente de los socios. Se necesita el visto bueno de dos terceras partes para tirar adelante la reforma.

Actualmente, la entidad tiene 1.903 socios frente a los 1.699 miembros que tenía en marzo.

Nueva estrategia

La junta directiva del Palau se ha preparado y ha cambiado de estrategia para lograr convencer a un mayor número de asociados. A diferencia de la pasada primavera, esta vez la Associació Orfeó Català abrió un periodo de consultas entre el 3 de diciembre de 2014 y el 2 de enero de 2015 para dar la oportunidad al socio de consultar la propuesta, en la que había estado trabajando entre septiembre y noviembre, y plantear sugerencias y mejoras.

El objetivo de la reforma de los estatutos es "adaptarse a los nuevos tiempos con nuevas propuestas fruto de cuatro años de mandato", según palabras de Mariona Carulla.

Propuestas a debate

La Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana vuelve a poner sobre la mesa la propuesta de eliminar la renovación parcial de la junta directiva, que actualmente se hace cada dos años y afecta a la mitad de la junta. La entidad pretende establecer una legislatura de cuatro años para poder terminar el proyecto de la junta, explicó ayer Carulla.

Otra idea que se repite es la de alargar el plazo para convocar la asamblea general que aprueba la gestión y los presupuestos, que se ampliaría en un tiempo de tres a seis meses, así como establecer una jornada electoral en vez de una votación limitada a una asamblea para así facilitar que vayan más socios.

El Palau quiere modernizarse. Entre los nuevos artículos de los estatutos, se propone establecer un sistema de voto electrónico para futuros comicios y transmitir la información electoral a través de correo electrónico.

Poder delegar el voto solo presentando una fotocopia del DNI en lugar de una firma certificada; o designar al presidente de la mesa electoral de forma acordada entre sus miembros en lugar de hacerlo por sorteo, son otras de las ideas propuestas.

Otra de las medidas, es que para poder participar en las elecciones de la junta directiva, cada candidatura debe estar avalada para presentarse con un mínimo de cien firmas de socios.

Para captar nuevos socios y abrir el Palau a más personas, la junta quiere eliminar el requisito de tener la firma de dos socios para formar parte del Orfeó Català, con lo que ya sería suficiente con la petición de ingreso, los datos personales y la categoría de socio al que desea pertenecer. El Orfeó Català tiene tres tipos de socios: los ordinarios, que abonan 60 euros anuales; los protectores, que abonan un mínimo de 120 euros, y los cantaires, que pagan 10 euros anuales y cantan en los coros.

La nueva votación está prevista para el lunes 10 de febrero por la tarda en el Palau de la Música

La organización cuenta con 1.903 socios entre cantaires, ordinarios y protectores

Quién hay tras la reforma estatuaria

La Associació Orfeó Català creó el pasado septiembre una comisión de estatutos integrada por miembros de la junta y asesores. El comité está formado por la presidenta, Mariona Carulla; el vicepresidente, Àlex Robles; Joan Vallvé, secretario primero; Jaume Martí, exsecretariio de la anterior junta; Anna Rodés, vocal cantaire, y el director, Joan Oller, que tiene voz pero no voto en la comisión. El pasado 8 de enero, la junta del Palau aprobó la propuesta definitiva, tras la aportación de socios, del cambio de los estatutos que se votará el 10 de febrero.

LA RAZÓN CATALUÑA

PAÍS: España
PÁGINAS: 42
TARIFA: 352 €
ÁREA: 103 CM² - 10%

FRECUENCIA: Diario
O.J.D.:
E.G.M.: 18000
SECCIÓN: CATALUÑA

14 Enero, 2015

MÚSICA

El Palau quiere cambiar sus estatutos

La Junta Directiva de la Associació Orfeó Català, que gobierna el Palau de la Música, presentó ayer una propuesta de modificación de los estatutos que busca «modernizar y agilizar» su funcionamiento y garantizar «la pluralidad y gobernabilidad», según su presidenta, Mariona Carulla. El vicepresidente de la Comisión de Estatutos, Àlex Robles, recordó que en los últimos tiempos «esta institución ha tenido que llevar a cabo muchas acciones legales debidas al Caso Millet», por lo que «es importante» introducir ciertas modificaciones en los estatutos, como «reforzar las atribuciones de la Junta» sobre la presentación de querellas. Carulla aclaró que las modificaciones, que serán presentadas ante la Asamblea General el próximo 10 de febrero, pretenden «mejorar el proceso y la participación en la Asamblea y en las elecciones al Orfeó Català». También, afirmó la presidenta, se quiere «garantizar una mejor estabilidad de la entidad, optimizar el funcionamiento de la organización y dotar a los estatutos de más claridad, eliminando ambigüedades». El director general del Palau de la Música, Joan Oller, destacó el carácter «participativo» del nuevo estatuto, un carácter que también se ha aplicado en la elaboración del mismo, ya que los socios han podido presentar sus propuestas y sugerencias entre el 3 de diciembre y el 2 de enero. Estas sugerencias han motivado que la Junta haya hecho modificaciones al texto inicial y, por ejemplo, se haya eliminado la propuesta de habilitar a otras personas para firmar contratos y acuerdos.

20 minutos Barcelona

PAÍS: España
PÁGINAS: 1-2
TARIFA: 2500 €
ÁREA: 180 CM² - 20%

FRECUENCIA: Lunes a viernes
O.J.D.: 179919
E.G.M.: 205000
SECCIÓN: BARCELONA

14 Enero, 2015

Recortes y obras agravan la bajada de frecuencias del bus

L'Orfeó Català proposa restringir el mandat de la directiva i que pugui iniciar accions legals. 2

20 minutos Barcelona

PAÍS: España
PÁGINAS: 1-2
TARIFA: 2500 €
ÁREA: 180 CM² - 20%

FRECUENCIA: Lunes a viernes
O.J.D.: 179919
E.G.M.: 205000
SECCIÓN: BARCELONA

14 Enero, 2015

El Orfeó Català propone que la directiva dure 4 años y pueda iniciar acciones legales

Los 2.000 socios del Orfeó Català decidirán en una asamblea extraordinaria el próximo 10 de febrero si modifican los estatutos de la entidad a propuesta de la junta directiva. Una comisión los ha modernizado para adaptarlos «a los nuevos tiempos», en palabras de la presidenta, Mariona Carulla. Se quiere establecer que los cargos en la junta directiva del Orfeó lo sean por cuatro años, en lugar de las rotaciones actuales, para favorecer la «gobernabilidad» de la entidad. También reforzar las atribuciones de la junta directiva para que pueda iniciar acciones legales, a consecuencia de la irrupción del *caso Millet*.

También se elimina la posibilidad de que, a propuesta de 20 socios, se pueda proponer el nombramiento de un candidato alternativo si se producen vacantes en la junta y se da la potestad de nombrar a un sustituto en la asamblea general del organismo. Para introducir estos cambios se han recogido asimismo sugerencias y aportaciones de una treintena de socios durante el pasado mes de diciembre. El documento resultante lo aprobó la junta directiva del Orfeó el pasado 8 de enero. **R. B.**

REVISTA MUSICAL CATALANA

Un anell per unir-los a tots

Publicat per Redacció el 13 gener, 2015 a Crítica · 0 Comentaris

© May/Zircus

TEMPORADA OBC. *El Senyor dels Anells: La Fraternitat de l'Anell*. Música de Howard Shore. Pel·lícula de Peter Jackson basada en la novel·la homònima de J. R. R. Tolkien. Cor Infantil de l'Orfeó Català (Glòria Coma, directora). Cor Jove de l'Orfeó Català i Cor Jove dels Països Catalans (Esteve Nabona, director).Clara Sanabras, soprano. Shih-Hung Young, director. **L'AUDITORI. 10 DE GENER DE 2015.**

Per Mercedes Conde Pons

Per als qui hem crescut amb els llibres de J. R. R. Tolkien, l'experiència de dissabte passat va ser un somni fet realitat, gairebé el tancament del cercle d'una experiència rodona –com l'anell–, que tenia lloc a l'Auditori de Barcelona.

Créixer amb els llibres de J. R. R. Tolkien és créixer en el desenvolupament de la imaginació, en la creació d'un món fantasiós i històric que el lector pot assaborir i imaginar al detall gràcies a la incansable prosa del britànic Tolkien nascut a Sud-àfrica, i que va viure des de les trinxeres la Gran Guerra. Tolkien crea una civilització paral·lela: una història que esdevé llegenda i s'acaba convertint en mite (tal com informa el pròleg de la primera pel·lícula d'*El senyor dels anells*), en què l'existència d'éssers diferents, llengües originals, forces tel·lúriques i, per sobre de tot, el bé i el mal condicionats pel Poder, fan d'aquesta història un viatge fascinant, amb un rerefons iniciàtic i educatiu, tant atraient per al públic juvenil com per al públic adult.

L'arribada de les pel·lícules de Peter Jackson va encimbellar encara més el prestigi literari de Tolkien, a qui se li va negar el Premi Nobel de literatura l'any 1961 per tenir una prosa massa "simple", i molts dels presents dissabte passat a L'Auditori –tant al pati de butaques com a l'escenari– han crescut directament amb aquest referent audiovisual. Per a qui havia llegit primer els llibres, abans de veure les pel·lícules –pràctica absolutament recomanable–, les pel·lícules de Jackson van desvetllar una comunió imaginària gairebé perfecta amb l'imaginari individual. Com si Tolkien hagués aconseguit, amb la seva primmirada descripció de la Terra Mitjana, posar per escrit l'ADN imaginari

Els + vistos Els + recents Comentaris

15 desembre, 2014 · 0 Comentaris · Redacció
La Temporada de Dansa de Terrassa convida vuit companyies entre nacionals i internacionals

15 desembre, 2014 · 0 Comentaris · Redacció
Missa de miracles

16 desembre, 2014 · 0 Comentaris · Redacció
Una OBC amb dues cares

16 desembre, 2014 · 0 Comentaris · Redacció
Nova convocatòria del projecte Bach Zum Mitsingen 2015

17 desembre, 2014 · 0 Comentaris · Redacció
10a edició de la Cantata de Nadal amb l'estrena de 'Font d'aigua viva' d'Albert Guinovart i el poeta Jordi Pàmias

Facebook

occidental. Personatges com Gòl·lum, l'Ull de Sauron o els elfs són pràcticament equivalents en la descripció feta per Tolkien –o més suggerida– i la plasmació visual de les pel·lícules de Jackson. Un pas més, el del cinema, per apropar-se al mite de l'anell únic i al senyor dels anells, Sauron, senyor maligne que busca recuperar el poder absolut a través de la recuperació d'aquest anell que domina la voluntat de tothom. Una voluntat que només una ànima pura pot superar –tot i que amb molt d'esforç– per doblegar el poder del mal. Aquesta ànima pura només podia sorgir de l'absència d'ambició de poder i de la valentia, que és el que posseeix Frodo, el petit *hobbit* de la Comarca, la regió més petita i tranquil·la de la Terra Mitjana. Molts paral·lelismes amb una altra història que té com a protagonista un anell màgic i poderós... el de *L'anell del nibelung* que només un heroi pur pot recuperar, malgrat que el desenllaç sigui ben diferent... o no.

Quan un llegeix els llibres, o visiona la pel·lícula, no pot evitar pensar en els referents en què Tolkien es va basar, i que naturalment ens porten a la mitologia germànica, nòrdica i grega, les bases de la tradició occidental que després alguns dels millors compositors de la història, com Richard Wagner, van desenvolupar en l'àmbit musical. Howard Shore demostra, amb la música creada per a la banda sonora de les tres parts d'*El senyor dels anells*, conèixer a la perfecció els referents musicals, i així no és estrany escoltar en la seva música els referents més monumentals de Wagner en els fragments més èpics de la banda sonora i la frescor dels aires celtes en la música que defineix la Comarca i la vida dels *hobbits*, així com un ús de la música més *new age* en el món oníric i eteri que envolta els elfs. No només ressona Wagner en la música de Shore, sinó algun altre dels grans músics del segle XX, com ara Prokófiev –el món malèfic de Sauron té molt dels aires èpics de la música russa soviètica–, en un ús absolutament magistral dels temes –leitmotiv wagnerians– que Shore demostra saber desenvolupar a la perfecció. Al capdavall, seves són les músiques d'alguns títols referencials del cinema, com *L'aviador, Gangs of New York, El silenci dels anyells, Filadèlfia*, etc.

© May/Zircus

Escoltar aquesta música en directe juntament amb la projecció de la pel·lícula en versió original –gran encert– fila encara més prim a l'hora d'aconseguir una conjunció màxima de tots els elements audiovisuals que contribueixen a fer d'aquesta una experiència estètica pròpia del segle XXI. Quin hauria estat el pas següent? La projecció en 3D? Llàstima que aquest format sorgís tot just després de l'estrena d'aquestes pel·lícules.

En qualsevol cas, l'experiència va ser meravellosa, difícil d'expressar en paraules, amb l'aclaparadora quantitat d'estímuls que hom rebia. I ho va ser en gran part gràcies a una interpretació excel·lent a càrrec de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya –responsable d'aquesta programació– i a una interpretació insuperable a càrrec del Cor Jove de l'Orfeó Català, el Cor Jove dels Països Catalans i el Cor Infantil de l'Orfeó Català, magníficament preparats pels seus directors respectius, Esteve Nabona i Glòria Coma, en una tasca ingent, sobretot la dels cors joves, per la quantitat d'intervencions que hi havia al llarg de les més de tres hores de llargmetratge. De ben segur aquesta experiència devia influir en l'ànim dels cantants, molts d'ells joves que van veure marcada la seva infància per aquestes pel·lícules, i que van posar tota l'energia, joventut i frescor vocal en una intervenció magnífica, que en més d'una ocasió feia posar la pell de gallina. Liderats tots per l'experimentat Shih-Hung Young, que ha dirigit aquesta proposta en múltiples ocasions, l'espectacle audiovisual va gaudir d'una precisió metronòmica, que només va entelar durant uns segons la desaparició acústica dels diàlegs. Coses del directe. En qualsevol cas, cal destacar el bon equilibri acústic entre orquestra, cor i diàlegs, si bé es va prioritzar la bona escolta de la música en directe. D'això es tractava. Clara Sanabras, soprano i cantant folk polifacètica, va estar més còmoda en les

Revista Musical Catalana
M'agrada T'agrada.

Revista Musical Catalana
15 h

Crítica del concert de l'Orquestra OBC, els Cors Infantil i Jove de l'Orfeó Català i el Cor Jove dels Països Catalans, amb la projecció de la primera part d'"El Senyor dels Anells" i la interpretació de la banda sonora en directe, el cap de setmana passat a L'Auditori de Barcelona. Per Mercedes Conde Pons

A tu i a 1.625 més us agrada Revista Musical Catalana.

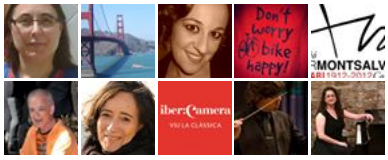

Complement social de Facebook

Arxiu

Actualitat	1011	Antiga	43
Cambra	233	Concursos i Premis	121
Contemporània	46	Coral	173
Crítica	652	Dansa	13
Diversos	250	Internacional	17
Jazz	28	L'ànima del so	5
Musiques del món	20	Òpera	124
Opinió	11	Simfònic	101
Sin categoría	4	Video	1

interpretacions més folks que no pas en les més líriques, si bé les seves intervencions van ser d'un nivell molt notable, igual que les de la veu blanca d'Alba Valdivieso, membre del Cor Infantil.

Propostes com aquesta, que ha voltat per mig món fins ara, segurament no ajuden a fer calaix a l'OBC, atès l'alt cost que deuen suposar els drets de la pel·lícula, però sí que apleguen un públic divers i d'edat mitjana molt inferior a l'habitual que són potencials oients del present i futur de l'OBC. Combinar aquestes propostes en una orquestra de titularitat pública és positiu fins i tot també per als mateixos membres de l'orquestra, per la varietat i repte que suposa la necessitat de seguir un guió, una projecció i un metrònom exactes. Ara només cal que els vasos comunicants entre aquest tipus de proposta i les més habituals siguin amples i fluids.

Like 33 people like this. Be the first of your friends.

Previous Post
Convocatòria de la Beca Bach 2015 per a la promoció de joves cantants

Comenta-ho

Nom		Imprescindible
Correu electrònic		Imprescindible
Pàgina web		
Missatge		

Publica el comentari

Revista Musical Catalana © 2015 Tots els drets reservats

ACTUALITAT

Fàbrica de melòmans

Els grans teatres i auditoris de tot el món treballen per acostar la música als més petits, sovint, amb preus reduïts

DAVID GUZMÁN | Barcelona | 28 DES 2014 - 20:33 CET

Arxivat a: Teatre Liceu Auditori Òpera Teatre musical Institucions culturals Espectacles Música Cultura

Versió infantil de 'La flauta màgica'. / JOAN GUERRERO

Un filtre màgic, un camperol enamorat, un militar milhomes...els ingredients (gairebé arquetips) per atraure el públic més jove són poderosos. Si a sobre hi afegim una partitura encomanadissa, una escenografia atractiva i uns bons cantants, la història té molts números de deixar bocabadada la platea. *L'elisir d'amore*, de Donizetti, ha estat el gran èxit familiar de la temporada d'hivern al Covent Garden de Londres, en una funció especial (*Welcome Performance*) precedida de 4 hores d'activitats amb tallers de disseny, sessions de cant i d'instruments i exposicions interactives de sastreria. Una immersió global en l'univers de l'òpera, sense fronteres d'edat, que suscita entusiasme i reobre el debat sobre l'oferta musical per a infants i escoles per part dels grans teatres. Heus aquí l'exemple de sis grans escenaris.

Royal Opera House (ROH)

En l'àmbit educatiu, les *welcome performances* són la joia de la corona a la seu de la companyia reial d'òpera i ballet d'Anglaterra. Sam Sparling, responsable d'Educació i Participació, subratlla la importància de "crear un entorn on els nous públics, sobretot nens i joves, puguin aprendre, participar i jugar", i amb més motiu en un context com l'actual, "on la televisió, Internet i els videojocs són l'activitat *cultural* predominant entre nens i joves". Saber com es fa un vestit d'època elisabethiana i gaudir d'una classe pràctica d'un violinista de l'orquestra formen part, doncs, d'una experiència musical concebuda com un tot. "No es tracta només d'atraure nous públics", matisa Sparling, sinó de "procurar una comprensió total de l'opera o el ballet a partir de tots els elements que participen en

una producció". Al marge dels costos de producció, quan es tracta de noves audiències la tria dels títols depèn en bona part de la seva popularitat (*La Bohème, El llac dels cignes, El trencanous*...). Gràcies a donacions privades com l'Annenberg Foundation, els preus van de les 5 a les 20 lliures, en sintonia amb la idea "d'oferir la primera òpera o el primer ballet a famílies que no n'hagin vist mai cap". Malgrat tot, Sparling considera que "amb imaginació i dedicació, qualsevol teatre hauria de poder acostar l'art a preus assequibles fins i tot sense donacions". En l'àmbit escolar, la ROH té les *Schools' Matinee*, per on passen cada temporada uns 10.000 estudiants.

Gran Teatre del Liceu

Les aventures de Papageno i companyia, en la versió de Comediants, han estat la porta d'entrada a l'òpera per a milers de catalans. *La petita Flauta Màgica* és l'èxit més visible d'El Petit Liceu, on es concentra el gruix de l'oferta musical per a escoles i famílies del teatre de La Rambla. Actualment consta de 7 espectacles (32 funcions anuals, entre escolars i familiars) però a més aquest any han creat els *Tallers en família,* amb una sessió pedagògica prèvia per alguns espectacles (*La casa flotant*, *Guillem Tell*, *Els músics de Bremen*) amb instruments, personatges, compassos... Joan Corbera, Director de Comunicació i Relacions Institucionals del Liceu, explica que han "vehiculat a través de les escoles la possibilitat d'assistir a una òpera d'*adult*, amb una sèrie de títols recomanats al llarg de l'any (el primer, *El barber de Sevilla*), amb formació prèvia per al professorat i una rebaixa del 30 %". A partir de secundària i batxillerat, "per evitar la desconnexió emocional amb l'òpera", han recuperat el projecte *Òpera a Secundària,* per "potenciar la creació d'un espectacle fet per alumnes de Batxillerat i per professionals". Acabada d'incorporar al càrrec, la nova directora artística, Christina Scheppelman, espera poder acostar el Liceu "a les famílies i al públic de totes les edats" i reconeix que li agradaria "fer noves produccions per a El Petit Liceu, però també col·laborar i intercanviar experiències amb altres teatres".

Metropolitan Opera House (Met)

L'etiqueta de referent mundial no es guanya només amb grans estrelles internacionals. El Met novaiorquès ha estat capdavanter a l'hora de portar l'òpera a les escoles amb eines del segle XXI, amb la creació, l'any 2007, del programa "HD Live in Schools", que ara ja arriba a 37 districtes escolars de tot el país amb més de 13.000 estudiants cada any i una programació de cinc títols per temporada. Des de Nova York, la responsable de comunicació del programa *Live in HD*, Eva Chien, explica que "és una manera de connectar amb els joves o demostrar que l'òpera i les arts són rellevants i accessibles a les seves vides". Com penetrar-hi? "Els nens adoren l'espectacle, i els vestits i l'escenografia d'una òpera en van plens", recorda Chien. Prèviament a classe "el professorat integra les òperes entre els materials curriculars" i, en paral·lel, el programa educatiu permet "fer un tour pel teatre i assistir als assajos

previs amb repartiments internacionals", això és, qui vagi a alguna escola de Nova York pot arribar a veure com Anna Netrebko escalfa la veu mentre el *maestro* James Levine dóna instruccions. De costejar-ho, en el cas del Met, se n'ocupen les fundacions familiars i la iniciativa privada.

L'Auditori

Una de les institucions pedagògicament més actives treballa des dels seus inicis abocada a la programació familiar i escolar. En aquest camp programen entre 160 i 180 concerts a l'any de producció pròpia, amb un promig d'entre 120.000 i 130.000 assistents i èxits tan consagrats com *Sona Bach* i *Ma, me mi, Mozart*. La directora del Servei Educatiu, Assumpció Malagarriga, va establir des del començament un principi rector: “Em vaig proposar que desaparegués l'escolta intermitent, els músics han de tocar sempre de memòria, això els permet una relació més activa amb el públic”. Perquè “la força de l'educació musical comença a la família", l'Auditori té un projecte continuat durant un any i mig "per treballar la música amb dones embarassades de 4 mesos i mig fins a nadons d'un any", amb la voluntat de reforçar els hàbits musicals des de casa. Els concerts escolars van des dels 2 anys fins els 18 i els familiars dels 6 mesos fins els 18. Com en el cas del Liceu, cal parar una atenció especial a la franja adolescent. "Tenim un projecte amb joves de 14 a 20 anys", explica Malagarriga, "que els involucra en el disseny d'un espectacle musical, ens han d'explicar com se l'imaginen" i en el futur es traduirà en forma de concert sobre l'escenari. En general és possible que "quedi molt per fer", admet, però recorda que "a Catalunya, sumant el públic dels tres grans (L'Auditori, el Palau i el Liceu), més la Fundació Miró i les companyies mitjanes i petites, el públic anual dels concerts educatius frega el milió de persones".

***Staatsoper* Berlin**

En l'àmbit de l'educació musical, Berlin no desmenteix els (bons) tòpics sobre el nivell formatiu al centre d'Europa. L'òpera estatal de la capital alemanya va crear el 2010 les *Familienvorstellung* (funcions familiars) per fomentar “una relació de proximitat amb els personatges i la música i que construeixin paral·lelismes amb les seves vides”, explica Victoria Dietrich, responsable de comunicació del teatre. El programa és extensiu a les escoles (amb tallers de composició, assajos, trobades amb músics...), sense restriccions d'edat, i al públic infantil i familiar en una oferta que inclou, a més dels *workshops*, “xerrades i demostracions amb els diferents professionals implicats en una producció: dissenyadors, cantants, músics, directors, escenògrafs...”. Al marge de les jornades familiars de portes obertes, amb concerts i activitats, l'Staatsoper compta amb un Club Juvenil (de 14 a 24 anys) que setmanlment treballa tècniques teatrals i musicals, assisteix a assajos amb professionals i acaben muntant la seva pròpia producció. Al capdavall es tracta, remata Dietrich, de “donar als nous públics l'oportunitat de descobrir que l'òpera està lligada al seu dia a dia, que tothom pot trobar-hi alguna cosa

interessant per a les seves vides, ja sigui en la música, en l'actuació, en el disseny o en el vestuari".

Palau de la Música

50.000 nens van gaudir, al 2013, dels més de 200 concerts i activitats (entre escolars i familiars), que programa el Palau. Un total d'11 espectacles de creació pròpia i 4 tallers específics amb la filosofia *a partir de*: "Són projectes des dels 4 anys fins als avis, i aquesta és la clau per acostar la música a totes les edats, no només als infants", explica Gemma Canadell, responsable del Servei Educatiu: "Busquem que el nano i el pare i l'àvia aprengui però de manera subliminal, sense haver de dir 'ara t'ensenyarem què és un violí'". Cada concert té una guia didàctica i a més s'hi fan tallers participatius "amb una part d'observació i una altra de vivència musical". Un dels més atractius és *Abans de néixer al Palau,* amb mares embarassades, per començar a experimentar el món de la música i els sons en fase prenatal. Més tard els espectacles *Bim Bom, nadons al Palau* (de 0 a 1 anys) i *Zig Zag, passets al Palau* (a partir d'1 i 2 anys) completen la iniciació més primerenca. Canadell recorda que al Palau operen de manera transversal dos elements programàtics: "els valors de la contemporanitat i la catalanitat", amb exemples tan reeixits com *Cobla 2.0.*, "un concert de cobla adaptat als nous temps i les noves tecnologies". "Quan dissenyem qualsevol concert", subratlla, "procurem que la música sigui el centre. Partim de les músiques que volem transmetre i després creem un guió dramàtic i una escenografia, però aquests elements han d'estar al servei de la música, no a l'inrevés". Potser tenia raó Chopin: la simplicitat és "la gran fita final".

© EDICIONES EL PAÍS S.L.